

© Bernd Kebelmann

DAS ENDE ALLER ZEIT

ist Poesie
die Schönheit altert
Frucht wird faulig werden
alles Reden zerredet auf Erden
alles Lieben sehnt sich hinab
den Jungfernhügel
den Lebensberg
über das Grab

Die aus den Schatten traten
treten ab
der Sonnenwind verweht die Körperhüllen
die Augenäpfel füllen sich
und sehen nichts – als Licht

Die vierte Dimension
hat sich zu Staub gekrümmt
ihr Atem schäumt
an nie entdeckten Stränden

Das Ende aller Zeit ist Poesie
sie
einzig
wird nicht enden

KONIEC WSZYSTKICH CZASÓW

jest poezją
piękno starzeje się
owoc zaczyna się psuć
wszystkie mowy świata – przegadane
wszystko kochane – przemija tęsknotą
dziewiczy wzgórek
góra życia
nad grobem

Ci, którzy wyszli z cienia
odchodzą z tego świata –
słoneczny wiatr rozwiewa cielesne powłoki
oczy wypełniają się
i nie widzą nic, oprócz światła

Czwarty wymiar
skurczył się do rozmiaru kurzu
jego oddech pieni się
na nigdy nieodkrytych plażach

Koniec wszystkich czasów jest poezją
ona jedna
jedyna
nigdy się nie skończy

© przekład: Małgorzata Płoszewska